

Toruń, 1 lipca 2022 r.

Sygn. akt II K 177/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: stażysta Agnieszka Flig

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28.03., 06.06., 28.06.2022 r. w Toruniu

sprawy

J. J. (1)

urodzonego (...) w L.

syna H. i T. z d. S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 2 września 2021 r. w T. przy ul. (...), kierując pojazdem m-ki B. o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w Ustawie prawo o ruchu drogowym w ten sposób, iż w wyniku nieprawidłowej zmiany pasa ruchu doprowadził do przewrócenia się motocykla m-ki S. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego kierujący motocyklem R. I. doznał obrażeń w postaci złamania kości łódeczkowatej nadgarstka prawego powodując naruszenie czynności narządów ruchu trwające powyżej siedmiu dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego

- tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego J. J. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia,

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 177/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>2. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. J. (1)	W dniu 2 września 2021 r. w T. przy ul. (...), kierując pojazdem m-ki B. o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w Ustawie prawo o ruchu drogowym w ten sposób, iż w wyniku nieprawidłowej zmiany pasa ruchu doprowadził do przewrócenia się motocykla m-ki S. (...) o nr rej. (...), w wyniku czego kierujący motocyklem R. I. doznał obrażeń w postaci złamania kości łódeczkowatej nadgarstka prawego powodując naruszenie czynności narządów ruchu trwające powyżej siedmiu dni w	

		rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 2 września 2021 roku J. J. (1) jechał swoim samochodem marki B. o nr rej. (...) wraz z córką M. K. (1) do doku. Poruszał się ulicą (...) w kierunku miejscowości L.. W tym samym czasie S. L. jechał R. I., który poruszał się motocyklem marki s. (...) o n rej. (...).</p> <p>Wypadek drogowy wydarzył się na obszarze zabudowanym na prostym, płaskim odcinku prawej-południowej jezdni ulicy (...) za skrzyżowaniem z ulicą (...). Ulica (...) w rejonie miejsca zdarzenia podzielona jest na dwie jezdnie jednokierunkowe rozdzielone pasem zieleni z czego prawa - południowa jezdnia przeznaczona jest dla pojazdów poruszających się w kierunku L. natomiast lewa jezdnia dla pojazdów poruszających się w kierunku centrum T..</p> <p>Asfaltowa nawierzchnia prawej jezdni ulicy (...) za skrzyżowaniem z ulicą (...) początkowo podzielona była na dwa pasy ruchu, które były od siebie oddzielone znakiem drogowym poziomym P-</p>	wyjaśnienia J. J.	69-70, 124	

l „linia pojedyncza przerywana”. Na dalszym odcinku prawa jezdni tej ulicy rozszerzała się na cztery pasy ruchu z czego prawy skrajny pas ruchu przeznaczony był dla pojazdów skręcających w prawo natomiast pozostałe trzy pasy ruchu dla pojazdów poruszających się na wprost.

W momencie gdy na drodze rozpoczynał się trzeci (skrajny lewy) pas kierujący B. zaczął na niego wjeżdżać. W tym samym momencie kierujący motocyklem R. I. podjął decyzję o zmianie pasa ruchu na skrajny lewy, zwiększył prędkość pojazdu i zaczął zmieniać pas na skrajny lewy. W tym momencie poruszał się z prędkością nie mniejszą niż 81 km/h. Kierujący B. poruszał się z prędkością około 63-65 km/h. Aby uniknąć kontaktu z poprzedzającym go pojazdem R. I. rozpoczął hamowanie jednak doszło do przewrócenia się motocykla a kierujący upadł na jezdnię. Kierowcy, którzy w tym czasie jechał S. L. - S. B. i P. Z. (1) zatrzymali się i udzielili pomocy poszkodowanemu.

W wyniku zdarzenia R. I. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości łódeczkowatej nadgarstka prawego powodując naruszenie czynności

narządów ruchu trwające powyżej siedmiu dni. W chwili zdarzenia obaj kierujący byli trzeźwi. J. J. (1) nie był dotychczas karany sądownie.			
zeznania R. I.	23-24, 124-124v.		
zeznania M. K.	29-30.125v.		
zeznania P. Z.	54-55, 125-125v.		
zeznania S. B.	13, 52, 124v-125		
opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków	128-146, 173-174v.		
opinia sądowo-lekarska	63		
badanie trzeźwości	2-3		
protokół oględzin pojazdu	5-6,		
szkic miejsca zdarzenia	7		
zapis monitoringu wraz z protokołem oględzin	33-37		
protokół oględzin miejsca wypadku	42-51		
dokumentacja lekarska	62		
karta karna	74		
3. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn oskarżonemu	przypisany

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
4. OCena DOWOdów			
5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. J.	wyjaśnienia jasne, spójne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym z wnioskami opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania	
zeznania R. I.	Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w którym pokrywają się on z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Przede wszystkim pokrzywdzony nie kwestionował, iż poruszał się po lewym pasie drogi i zamierzał zjechać na skrajny lewy pas drogi. Jednakże biorąc pod uwagę pozostały materiał		

	<p>dowodowy zgromadzony w toku niniejszej sprawy Sąd uznał, iż pokrzywdzony próbował umniejszyć swoją rolę w zaistnieniu przedmiotowego zdarzenia drogowego, przerzucając ją wyłącznie na oskarżonego, co w świetle ekspertyzy z zakresu wypadków drogowych nie można uznać za odpowiadające realiom niniejszej sprawy.</p>	
zeznania M. K.	<p>zeznania jasne i spójne, świadek przedstawiła znane jej okoliczności zdarzenia w sposób dokładny, nie widziała jednak momentu, w którym doszło do przewrócenia się motocykla, nie obserwował dobrze drogi, brak podstaw do kwestionowania tych zeznań</p>	
zeznania P. Z.	<p>zeznania jasne i spójne, świadek w sposób jasny przedstawił okoliczności zdarzenia tak je zaobserwował, nie był jednak precyzyjny, oświadczył "w mojej ocenie B. centralnie zajęchało drogę motocykliście". Należy również wskazać na specyfikę zaistnienia wypadku drogowego, panujący ruch na drodze i możliwość jego obserwacji przez innych uczestników ruchu, szczególnie innych kierowców może być utrudniona. Nie można</p>	

	<p>również tracić z pola widzenia, że wersja wskazywana przez świadka pozostaje w sprzeczności z wnioskami biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.</p>	
<p>zeznania S. B.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka, który w sposób możliwie dokładny przedstawił znane mu okoliczności zdarzenia, świadek wskazał, że widział, że gdy rozpoczął się lewy pas to pojazd B. łagodnie wjeżdżał na niego (co przeczy wersji pokrzywdzonego aby oskarżony miał zajechać mu nagle drogę), świadek wskazał, że motocyklista jechał bliżej krawężnika i gdy tylko zaczął się lewy pas przyspieszył. Świadek wskazał również, że według jego opinii gdyby motocyklista nie przyspieszył nie musiałby gwałtownie hamować. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków</p>	<p>Sąd uznał, iż powyższą opinię biegłego należy określić jako szczegółową i wydaną w oparciu o zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności z uwzględnieniem wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań pokrzywdzonego, a także na podstawie analizy</p>	

	<p>zdarzenia z uwzględnieniem fachowej wiedzy biegłego oraz jego doświadczenia. W ocenie Sądu biegły poczynił prawidłowe, skrupulatne obliczenia prowadzące do rekonstrukcji przebiegu wypadku, w tym ustalenia względnego położenia obu pojazdów oraz ich prędkości w chwili początkowej kolidowania, torów ruchów przedzderzeniowych obu uczestników wypadku, miejsca kolidowania, a także ruchu pozderzeniowego obu uczestników wypadku. Biegły wykonał także analizę możliwości uniknięcia wypadku przez obu jego uczestników. W ocenie Sądu wnioski zawarte w podsumowaniu powyższej opinii również są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Biegły podtrzymał swoją opinię na rozprawie wskazując jednoznacznie, że jako pierwszy na skrajny lewy pas ruchu wjechał kierujący samochodem B., co wynika z nagrania z kamery zamontowanej w pojeździe B.. Biegły wskazał również, że kierujący B. nie przyczynił się do zaistnienia wypadku.</p>	
<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>opinia jasne i spójna, sporządzona w sposób fachowy przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą, brak podstaw do jej kwestionowania</p>	

badanie trzeźwości, karta karna, protokoły oględzin, zapis monitoringu	dokumenty nie kwestionowane przez strony		
6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
7. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Przepis art. 177 § 1 kk stanowi, że kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk (czyli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni), podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.			
Znamieniem strony przedmiotowej			

spowodowania wypadku jest naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu. Pojęcie tych zasad obejmuje zarówno zasady ujęte w przepisach prawa drogowego lub regulujących komunikację kolejową, wodną lub powietrzną, jak też wynikające z istoty bezpieczeństwa w ruchu zasady prakseologiczne odnoszące się do danej sfery ruchu (por. uchwałę SN z 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3, poz. 33). Zasady bezpieczeństwa dotyczące ruchu drogowego określone zostały w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) Do najistotniejszych zasad ujętych w przepisach o ruchu drogowym należą zasady dotyczące włączania się do ruchu, wyprzedzania, wymijania, omijania, przechodzenia przez pieszych na drugą stronę jezdni. Doktryna i orzecznictwo do szczególnie ważnych zasad bezpieczeństwa w ruchu zaliczają zasadę ostrożnego i rozważnego prowadzenia pojazdów - w tym szybkości bezpiecznej - oraz zasadę ograniczonego zaufania do innych uczestników ruchu.(tak: A. Marek, Komentarz do art. 177 kk, Lex Omega).

Przestępstwo spowodowania wypadku komunikacyjnego ma charakter skutkowy, konieczne więc jest ustalenie, że pomiędzy stwierdzonym naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu a zaistniałym wypadkiem zachodzi związek przyczynowy (por. wyrok SN z dnia 4 listopada 1998 r., V KKN 303/97, OSNKW 1998, nr 11-12, poz. 50).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na gruncie niniejszej sprawy należało więc w pierwszej kolejności ustalić czy J. J. (1) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, a tym samym stwierdzić czy wykonał on manewr zmiany pasa ruchu nieprawidłowo. Biegł sądowy w opinii wskazał, że manewr zjazdu w lewo na skrajny lewy pas ruchu prawej jezdni ulicy (...) kierujący samochodem osobowym B. podjął w rejonie rozszerzenia się tej prawej jezdni ulicy (...) z dwóch na cztery pasy ruchu aby na wysokości wlotu drogi bocznej usytuowanej prostopadle z prawej strony tej ulicy tj. w odległości około 34m za (...) wjechał już lewym bokiem nadwozia na skrajny lewy pas ruchu prawej jezdni tej ulicy. Biegły wskazał, że jako pierwszy na

lewy skrajny pas ruchu
prawej jezdni ulicy (...) po jej rozszerzeniu na cztery pasy ruchu wjechał samochód B. (...). Z pliku filmowego zawartego w aktach sprawy wynika, iż w 1 minucie i 58 sekundzie nagrania gdy samochód B. całą szerokością nadwozia znajdował się już na skrajnym lewym pasie ruchu (początek zjazdu w 1 minucie i 56 sekundzie nagrania) w kabinie kierowcy tego samochodu osobowego słyszalny był charakterystyczny dźwięk. Zdaniem biegłego w analizowanym przypadku nie można precyzyjnie zinterpretować pochodzenia tego dźwięku jednakże biorąc pod uwagę zebrane w sprawie dowody osobowe nie można wykluczyć, iż był to odgłos hamującego motocykla S.. Bezpośrednio przed wypadkiem drogowym motocykl S. (...) poruszał się z prędkością nie mniejszą niż 81km/h. Była to prędkość większa od prędkości administracyjnie dopuszczalnej na tym odcinku ulicy (...) tj. 70km/h. Przed zjazdem na skrajny lewy pas ruchu prawej jezdni ulicy (...) samochód B. (...) poruszał się z prędkością wynoszącą około 63-65kmh. Była to prędkość mniejsza od prędkości administracyjnie dopuszczalnej na tym odcinku drogi.

Biegły w swojej opinii wskazał, że gdyby przed zdarzeniem drogowym motocykl S. poruszał się z prędkością maksymalnie administracyjnie dopuszczalną na tym odcinku drogi, tj. 70 km/h i kierujący tym pojazdem podjął manewr nawet nie gwałtownego lecz normalnego hamowania w ruchu drogowym w momencie rozszerzenia się prawej jezdni ulicy (...) na cztery pasy ruchu to kierujący tym pojazdem jednośladowym miałby możliwość zmniejszenia prędkości ruchu motocykla do prędkości ruchu poprzedzającego samochodu B. przed początkiem śladów kontaktu lewego boku motocykla z asfaltową nawierzchnią lewego skrajnego pasa ruchu. W analizowanym przypadku gdyby pojazd jednośladowy przed zdarzeniem drogowym poruszał się z prędkością maksymalnie administracyjnie dopuszczalną na tym odcinku ulicy (...) to kierujący motocyklem podejmując manewr hamowania w momencie rozszerzenia się tej jezdni na cztery pasy ruchu miał również możliwość zatrzymania się przed miejscem gdzie usytuowany był początek śladów kontaktu lewego boku tego motocykla z nawierzchnią jezdni.

Stosownie do przepisów Prawa o Ruchu Drogowym kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Kierujący pojazdem jest obowiązany zbliżyć się: 1) do prawej krawędzi jezdni - jeżeli zamierz skręcić w prawo; 2) do środka jezdni lub na jezdni o ruchu jednokierunkowym do lewej jej krawędzi jeżeli zamierza skręcić w lewo. Kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu na który zamierza wjechać, z wyjątkiem ust. 4A i 4b oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas ruchu z prawej strony. Kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych, natężenia ruchu. Kierujący pojazdem jest obowiązany : 1) jechać z prędkością nieutrudniającą jazdy innym kierującym; 2) hamować w sposób niepowodujący zagrożenia bezpieczeństwa ruchu

lub jego utrudnienia;
3) utrzymywać odstęp niezbędny do uniknięcia zderzenia w razie hamowania lub zatrzymania się poprzedzającego pojazdu.

Biegły wskazał, że przeprowadzona analiza materiałów zawartych w aktach sprawy wykazała, iż przyczyną wypadku drogowego było nieprawidłowe postępowanie kierującego motocyklem S. (...) o nr rej. (...) R. I.. Nieprawidłowe postępowanie kierującego motocyklem polegało na niewłaściwym obserwowaniu przedpola jazdy podczas poruszania się z prędkością większą od administracyjnie dopuszczalnej i niezachowaniu należytego odstępu od poprzedzającego samochodu B. (...) zmieniającego pas ruchu, które skutkowało koniecznością podjęcia hamowania i przemieszczeniem motocykla na lewy bok.

Zdaniem biegłego a analizowanym przypadku brak jest przesłanek do uznania, iż nieprawidłowe postępowanie kierującego samochodem B. (...) o nr rej. (...) J. J. (1) przyczyniło się do zaistnienia wypadku drogowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że J. J. (1) nie można przypisać

<p>sprawstwa zarzucanego mu czynu, co skutkowało uniewinnieniem go od popełnienia czynu z art. 177 § 1 kk. W tej sytuacji Sąd zaniechał dokonania rozważań na temat obrażeń powstałych u pokrzywdzonego, gdyż nie były one wynikiem doprowadzenia przez oskarżonego do zdarzenia drogowego.</p>			
<p>8. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>9. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>10. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 ust. 2 kpk obciążając nimi Skarb Państwa	
11. Podpis		
Sędzia SR Marcin Czarciński		